

Pastirsko pismo za postni čas 2024: Svet trpljenja in zdravljenja je pomenljivo ogledalo sedanje družbe – 1. in 2. del

1. del – 5. nedelja med letom, 4. februar 2024

Dragi bratje in sestre!

Mir Gospoda Jezusa Kristusa, ki je posvečal bolnikom posebno skrb, bodi z vami in z vsemi vašimi, ki se jih boste spominjali ob poslušanju letošnjega postnega pastirskega pisma. Za tematiko pisma škofov so nas prosili bolnišnični duhovniki, ki se vsako leto v januarju srečajo, si izmenjajo izkušnje in se medsebojno bogatijo. Hkrati se pripravijo na praznovanje svetovnega dneva bolnikov ob lurški Materi Božji, ki ga bomo letos obhajali prihodnjo nedeljo.

V prvem delu postnega pastirskega pisma se škofje s posebno naklonjenostjo sklanjamo k vsem, ki jim življenje ne prizanaša z različnimi težavami, kot so bolezen, invalidnost, slepota, naglušnost, starost, osamljenost, alkohol, odvisnost, motnje v telesnem in duševnem razvoju ... Prepričani smo, kot beremo v knjigi Blagoslovi, da »vsaka bolezen, posebej še huda, človeka prizadene. Bolj kot kdajkoli prej se zave svoje krhkosti, nemoči in odvisnosti od drugih, tudi od Boga. Veren človek pa vidi v bolezni tudi priložnost, da svoje trpljenje pridruži Kristusovemu in ga daruje zase in za druge. Z zaupanjem se obrača k nebeškemu Očetu, saj ve, da je njegovo trpljenje in ozdravljenje v Božjih rokah«. (Blagoslovi, str. 182)

»Primarij vseh primarijev«, kot je Jezusa ob neki priliki poimenoval pokojni nadškof Šuštar, je ozdravil mnogo takih, ki so trpeli zaradi različnih bolezni, ter po besedah evangelista Marka, kot smo slišali v današnjem evangeliju, izgnal tudi veliko hudih duhov. Kristus oznanja in ozdravlja, kot Simonovo taščo. Z oznanjevanjem razodeva Božjo ljubezen, odpira pot k veri, razlaga smisel trpljenja, kaže pot k zveličanju. Danes nadaljuje svoje delo po nas. Simonova hiša so danes naši domovi, domovi za ostarele, bolnišnice, teh je v šestih slovenskih škofijah kar 26, pa hospic in drugi zavodi. Sicer pa se ne moremo izogniti vtisu, da je Slovenija velika »bolnišnica«.

Dragi vsi! Povejte bližnjim, ki jih obiskujete ali zanje molite, da jih imamo škofje radi ter da je njihovo poslanstvo dragoceno za našo krajevno Cerkev in tudi za ves svet.

Škofje smo hvaležni vsem, ki zdravstveno in vsestransko spremljajo in lajšajo bolečine. Hvaležni smo zdravnikom, medicinskim sestram ter zdravstvenemu in socialnemu osebju, ki z znanjem in požrtvovalnostjo skrbijo za lajšanje telesnih bolečin. Kot pravi eden slovenskih zdravnikov, je »slovensko zdravstvo kot zrcalo, ki odseva naše vrednote, našo solidarnost in našo narodno zavednost«. Hvala vsem, ki jim veliko pomenita človekovo dostojanstvo in svetost življenja od začetka do konca.

Vsi se dobro zavedamo, da je pravo zdravljenje celostno, to je telesno, duševno, duhovno in socialno. Zato se škofje zahvaljujemo bolnišničnim duhovnikom. Teh je v slovenskih bolnišnicah približno trideset. Hvaležni smo vsem, ki ste blizu oskrbovancem v domovih za ostarele. Hvala župnikom, kaplanom in drugim duhovnikom, prav tako redovnikom, redovnicam, diakonom in prostovoljcem ter vsem, ki obiskujejo bolnike in starejše ob prvih petkih in drugih priložnostih na župnijah.

Povzemamo nedavno objavljen zapis v slovenskem katoliškem tedniku Družina. Žena je po smrti moža hvaležna za preizkušnje in za trpljenje, ki jo je utrjevalo v ljubezni. Zapisala je: »Ob spremljanju umirajočega, zlasti ljubljene osebe, začnemo čutiti pravi smisel življenja, za katerega smo rojeni ...« (Družina 2023, str. 36, 20).

Prepričani smo, da ljudje pogosto bolj kot zdravstveno podporo potrebujejo duševno in duhovno oporo, ki jih zmoreta spodbuditi k bolj odgovornemu in pogumnemu življenju. O tem navajamo pričevanje zdravnika, ki spodbuja duhovnika: »Povezovalc si med nebeškim in zemeljskim, posvečen za zmeraj. Vem, da so s študijami že dokazali učinkovito moč molitve pri zdravljenju. Pogosto sem pri svojem delu doživel čudeže, pravzaprav se mi neprestano dogajajo. To ti pripovedujem zato, da ti povem, da tvoje delo ni zaman, da se ti ob njem smehlja tvoj Oče in te blagoslavlja«. (dr. Janez Eržen, 25 let Bolniške župnije, str. 59)

Prvi del pastirskega pisma pred postom, v katerem se želimo zahvaliti vsem, ki ste blizu bolnim, preizkušanim in vsem, ki trpijo, sklenemo z besedami: »Dobri Bog, razsvetluj nas, da bomo starejšim, bolnim in umirajočim posredovali zakramente – spoved, maziljenje in obhajilo, ki jih bodo utrdili v krščanski veri, zaupanju v Božje varstvo ter sprejemanju in darovanju trpljenja za odrešenje vseh ljudi.« Naj Marija, Zdravje bolnikov, bolnim pomaga prenašati trpljenje s trpljenjem Jezusa Kristusa. Vsem – bolnim, tistim, ki jim strežejo, in vsem odgovornim podarjamo svoj blagoslov.

2. del – 6. nedelja med letom, 11. februar 2024

Dragi bratje in sestre!

Prejšnjo nedeljo smo nagovorili vse, ki na različne načine trpijo zaradi telesnih in duševnih bolezni, hkrati pa smo se zahvalili vsem, ki so s sočutno bližino ob trpečih. Omenili smo duhovnike in druge pastoralne delavce ter zdravnike, medicinske sestre, zdravstveno in socialno osebje. Vsi mi bomo zmogli uresničevati svoje poslanstvo, če se bomo v srečanjih z Gospodom »nalezli« čim več Božjega.

Spomnimo se današnjega evangelija, ko se Jezus sreča z gobavcem. Ni ga strah okužbe. Gobavcu dovoli, da mu pride povsem blizu in pred njim pade na kolena. Sočutje do gobavca je bilo močnejše od strahu pred gobavostjo. Jezus v teh okoliščinah izgovori eno najlepših in najbolj Božjih misli: »Hočem, bodi očiščen.«

Danes Jezus ozdravlja bolnike na različne načine. Iz zloženke, ki smo jo pred leti izdali slovenski škofje, želimo omeniti nekatere poudarke:

V Sloveniji ima vsak bolnik pravico, da ga v bolnišnici ali podobnem zdravstvenem zavodu obišče duhovnik. Temeljno delo bolnišničnih duhovnikov so duhovni pogovori z bolniki, ki to želijo. Tudi do zakramentov ima bolnik neodtujljivo pravico saj mu omogočajo blaženo večnost v Očetovem domu. Ko bolniku priskrbimo zdravstveno pomoč, mu moramo takoj poskrbeti tudi prejem zakramentov.

Bolniki, ki prihajajo na zdravljenje v bolnišnico, naj po možnosti že doma opravijo spoved, prejmejo sveto obhajilo in po potrebi tudi bolniško maziljenje.

Bolnikom, ki so nevarno bolni ali oslabei, zelo priporočamo zakrament bolniškega maziljenja. Ta zakrament ne napoveduje smrti bolnika, ampak mu daje novo upanje, novo moč za soočenje s trpljenjem ter pogosto tudi zdravje na telesu. Bolnik ali starejši lahko zakrament bolniškega maziljenja prejme vsakokrat, ko se mu bolezen ali stanje poslabša. Po prevodu iz grškega jezika bi ga lahko imenovali zakrament »opešanih«, kot je pojasnil eden od slovenskih škofov. Nezavestnim bolnikom in bolnikom v posebno težkem telesnem in duševnem stanju naj zakrament omogočijo svojci in znanci. Za tiste, ki nimajo nikogar, naj poskrbijo člani župnijskega občestva. Če je bolnik, h kateremu je duhovnik poklican, že mrtev, se ga ne mazili. Zanj in njegove najbližje le moli.

Bolniki, ki zmorejo, naj obiskujejo bolnišnične kapele, zlasti sv. maše, sicer pa naj spremljajo sv. mašo po radijskem ali televizijskem sprejemniku.

Bolnikom in starejšim, zlasti v domovih za ostarele, priporočamo, da vsaj enkrat v letu opravijo spoved ter imajo možnost za verski in duhovni pogovor.

Bolnikom, ki v bolnišnicah ali drugem podobnem zavodu prejmejo zakramente, duhovnik izroči podobico, na kateri so zapisani bolnikovo ime, datum in zakramenti, ki jih je prejel. Podobica je potrdilo za sorodnike in duhovnika ob prijavi pogreba, če bolnik umre.

To so glavni poudarki iz navedene zloženke.

V nadaljevanju bomo spregovorili še o 32. svetovnem dnevu bolnikov, ki ga obhajamo na god Lurške Matere Božje, to je prav danes. Uvedel ga je sv. Janez Pavel II., ki ga je takole osmislil: »Ta dan pomeni za bolnike, zdravstveno osebje, verujoče in vse ljudi dobre volje privilegiran čas za molitev, sodelovanje, darovanje trpečih za dobro Cerkve in povabilo vsem, prepoznati v različnih oblikah trpljenja bratov in sester obraz trpečega Kristusa, ki je s trpljenjem, smrtjo in vstajenjem izvršil odrešenje človeštva«.

Papež vsako leto na verne kristjane in ljudi dobre volje naslovi poslanico, namenjeno bolnikom in trpečim ter vsem, ki jih spremljajo v njihovih preizkušnjah. Ne smemo pozabiti, da so se v številnih državah že pred svetovnim dnevom bolnikov udomačila narodna romanja bolnikov, starejših in invalidov, kot so naša romanja na Brezje in druge božje poti. Hvaležni smo za vsa škofijska romanja in župnijska srečanja za bolnike in starejše. Naj bo tako tudi v prihodnje.

Post in pepelnica sta besedi na črko P. Škofje priporočamo, da bi naša sočutna bližina do preizkušanih vseh vrst bila tudi v poslušanju, potrpežljivosti in ponižnosti. Vsem, s katerimi živite in jih boste obiskali, prinesite naše pozdrave. Vsem voščimo blagoslovljen postni čas. Umrli in vstali Gospod naj vam bo zgled ljubezni in naj vam pomaga, da boste služili njemu in ljudem, nekoč pa srečni obhajali veliko noč v Božjem objemu.

Vaši škofje

Vir: Spletna stran Katoliške Cerkve (<https://katoliska-cerkev.si/svet-trpljenja-in-zdravljenja-je-pomenljivo-ogledalo-sedanje-druzbe>)